

Покажіть мить українського життя

Триває прийом фоторобіт

НАДСИЛАЙТЕ ОНЛАЙН

Українська Русский English

Все можна виправдати високою метою — та тільки не порожнечу душі.

Павло Тичина, видатний український поет, перекладач, громадський діяч

- ГОЛОВНА | НОВИНИ | ГАЗЕТА | ФОТО | ВІДЕО | МАГАЗИН | АРХІВ | УКРАЇНА INCOGNITA | КОНТАКТИ | ФОНД "ДНЯ"

ГАРЯЧІ ТЕМИ **Форум видавців у Львові** | **Інтервенція Росії** | **Тероризм**

Повідомте про новини

Піднебесна Україна Галини Зубченко

Ярослава Музиченко

11 листопада, 1999 - 00:00

Share 0 | Твіт | G+ | Print | Email

HALINA O. ZUBČENKO

Galerija "VReslav" NIN 29. листопада 2016. Київ 1999.

Ви ніколи не літали над горами, над Карпатами? А хотіли б? То завітайте на виставку картин Галини Зубченко, що експонується нині в Палаці мистецтв «Український дім». Враження лету — то стрімкого й небезпечного, то іскристо-спокійного — буде супроводжувати вас під час огляду і залишиться надалі — настільки, наскільки захочете. Несподівані ракурси, ритміка (ніби дихання гір) і неосяжна могуть, що застигла в мирному сні смарагдових велетів, дають вам силу прагнути кудись вище — над буденністю, над марнотою — до чистого і в монолітній своїй простоті незвичайного.

Про багатьох шістдесятників, членів славнозвісного Клубу

творчої молоді, що діяв у 60-ті роки в Києві, ми знаємо чимало. Горська, Зарецький, Семикіна... Набагато менше відомо нині про Галину Зубченко, яка присвятила себе українському монументальному мистецтву і разом зі своїм чоловіком Григорієм Пришедьком оформлювала в національному стилі будівлі шкіл та установ, зокрема, багатьох інститутів Академії наук України в Києві. Вона була такою ж однією з тих трьох сміливців, котрі дали хоча й недовге, але легендарне життя вітражу із Шевченком у червоному корпусі Київського університету.

Народилася Галина Зубченко в Києві 1929 року в родині науковців. Навчалася в Республіканській художній школі ім. Тараса Шевченка та в Київському державному художньому інституті — в майстерні відомого живописця О. Шовкуненка. На канікулах щоліта виїздила в Карпати — на пленер. У вкритому віковим намулом чужини Києві молода художниця не знаходила того, до чого підсвідомо прагнула: «А тут, у цих горах я відчула дух стародавнього Києва: в побуті, одязі, навіть у самих словах — у всьому проявлялася наша історія».

Десь 1964 року настала вимушена перерва в карпатських мандрівках. Тим часом «оживлене» подихом гір прагнення до свого пізнання кликало до дії — пробувати, перетворювати, вдихати природне повсякдення. Наприкінці 50-х років вперше потрапила до «Гончарівні» — хати художника Івана Гончара, який протягом неспокійного свого життя вирятував із темряви неіснування сотні веселих, співучих писанок, рушників, килимів, глечиків — усе те, що людськими руками виліплює і вимальовує сам Всевишній. Іван Гончар багато подорожував Україною, малював народні типажі в традиційних строях, місцеві

БЛОГИ

- Сергій Грабовський **Про безпорадність радників**
- Андрій Любка **Пам'яті друга. Володимир Карагяур**
- Дмитро Десятерик **Комедія незграбних трагіків**
- Галина Пагутяк **Яблуко і меч**
- Юлія Тищенко **Три проекти змін виборчих правил**

ПЕРЕДПЛАТИТИ «ДЕНЬ»

КУПИТИ КНИГИ

краєвиди. За словами Галини Олександрівни, чимало художників пройшло тоді через Гончареве «горнило».

Коли 1962 року молоді письменники, художники й театральні об'єдналися в Клуб творчої молоді, Галина Зубченко стала однією із засновниць секції образотворчого мистецтва, очоленої Веніаміном Кушніром. Тоді ж сприймала науку неперевершеного за силою почуттів художника Григорія Синиці (учня Михайла Бойчука): «Народне мистецтво базується на законах боротьби протилежностей, не так, як тонево, що тримається на подібності й підкорюється гамі. Тоді як у тонево мистецтві головний — сюжет, у народному в центрі уваги — образ. Його творять і колір, і лінія, і композиція. Тому народне мистецтво життєрадісне і життєтвердне». Синиця та його послідовники будували свої цілком сучасні твори на засадах народного мистецтва — національного за змістом, сучасного за формою. Галина Зубченко працювала в галузях монументального мистецтва та станкового живопису, одночасно глибоко вивчала традиційну культуру свого, сусідніх і далеких народів. Бо — «тільки в порівнянні пізнаєш рідне». Її картини, де образна мова народного мистецтва гармонійно поєднується з професійністю сучасного митця, представлені в Коломийському музеї народного мистецтва Гуцульщини, Маріупольській та Севастопольській картинних галереях, Сімферопольському та Кіровоградському художніх музеях, у мистецьких колекціях Канади, США, Австралії, Німеччини, Японії...

І от, «підкута» знаннями, мистецькою майстерністю і новітньою технікою, 1988 року з донькою Ярославою знову відвідала Карпати. Проте казки чомусь уже не відчула. Замість гуцульського одягу, який очі вбирав — сардаків, кептариків, зірчастих сорочок і наміток, — кужайки, кирзяки, всюдисущі вушанки. Навіть мова, просякнута «братніми» впливами, стала іншою. Звісно, не всюди і не навіки таке зробилося з тією піднебесною Україною, де навіть повітря — кришталєво-чисте — має дивовижну силу освячувати все довкола. Однак... сіла в той же автобус, яким приїхала, і рушила до Києва. Ще в дорозі виплакала свій жаль за казкою, що колись застала живою, а вдома вже без непотрібного песимізму стала до роботи. Вирішила той співучий світ говірок і усмішок, барв і дивовижних легенд, який усі ці роки жеврів у ній, ніби свічка, запалена від гуцульської ватри, — поселити в своїх картинах. Щоб і ми не розучилися прагнути світла і лету.

Так постали свіжі, омیتі пензлем краєвиди, серед них «Біла шапка Чорногори», «Земля вдягає тінь», «Хутір Рогатинюків»; галерея портретів гуцулок і гуцуленят. До речі, саме в Музеї Івана Гончара (нині він — на території Києво-Печерської лаври) навесні цього року вперше було представлено мистецький цикл Галини Зубченко «Українські Карпати»; влітку він експонувався в Хорватії.

Нині в «Українському домі», на виставці «Свою Україну любіть», представлено твори різних років і тематики. Та все ж більшість із них присвячено Карпатам. Цікаво, що в залі поруч розгорнуто виставку малюнків учнів дитячої студії «Оранта» при Національному технічному університеті (КПІ), чиїм творчим керівником є Галина Зубченко; разом із мистецтвознавцем Григорієм Местечкіним вони створили оригінальну систему навчання, де образотворче мистецтво поєднується з музикою, поезією. Здійснюючи тривалу програму благодійної підтримки талановитих митців України, «Український дім» безкоштовно надає зали для влаштування цих виставок.

Ярослава МУЗИЧЕНКО

Рубрика: [Культура](#)

Газета: №208, (1999)

Share 0 [Твіт](#) [G+](#)

ГОЛОВНІ НОВИНИ

Меркель: Розміщення миротворців на Донбасі - гарна ідея, але не означає зняття санкцій

У США є військовий варіант боротьби з КНДР, - МакМастер

Фріланд попередила про небезпеку дезінформації й кібератак

НОВИНИ ПАРТНЕРІВ

Погода 16.09.17, вдень

Погода у Києві

+22°

вологість: 41% тиск: 750 мм
вітер: 5.0 м/с, східний

Погода на [sinoptik.ua](#)

ОПИТУВАННЯ

Як Ви оцінюєте ситуацію навколо Саакашвілі і прорив через державний кордон України?

- Позитивно, влада сама «заварила» цю кашу;
- Позитивно, це перспективний український політик;
- Негативно, це злочин, тому має бути покарання;
- Негативно, «розбори» від яких програє держава;
- Мені байдуже.

[Голосувати](#)

[Старі опитування](#)
[Результати](#)

ПЕРЕДПАЛІТИ «ДЕНЬ»

КУПИТИ КНИГУ

Трамп назвав
Порошенка своїм
особистим ворогом

Ворог змінив тактику
в зоні АТО. Багато
поранили в рядах ..

Медведчук - не тільки
кум Путіна

Українця вбив
шматок сиру

БІЛЬШЕ ЦІКАВОГО

«Парад презентацій»

На чверть більше,
ніж минулоріч

«Українки в ГУЛАГу:
вижити значить
перемогти»

«Микільський тупик»

ПРОЕКТИ/ІНІЦІАТИВИ

Потрібна допомога

фонд
день

Благодійна організація «Фонд сприяння
ініціативам газети «День»

XIX
Міжнародний
фотоконкурс
газети «День»

XIX Міжнародний фотоконкурс газети
«День»

Facebook

Twitter

Google+

Youtube

RSS

bigmir.net 10544 58%

© 1997-2017, ТОВ «УКРАЇНСЬКА ПРЕС-ГРУПА»

Матеріали, надруковані у газеті «День», є власністю видавця, захищені міжнародним і українським законодавством і не можуть бути відтворені у будь-якій формі без письмового дозволу видавця. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Всі матеріали, розміщені на цьому сайті з посиланням на агентство «Інтерфакс-Україна», не підлягають подальшому відтворенню та/чи розповсюдженню у будь-якій формі, окрім як з письмового дозволу агентства «Інтерфакс-Україна».

Мобільна версія сайту

ПЕРЕДПЛАТИТИ «ДЕНЬ»

КУПИТИ КНИГИ